

noget drastisk, maaske lidt kraftigt, da Spørgsmaalet om Prygleloven var for, rettede et Angreb, som kunde have Udseende af at være adresseret til et bestemt Parti indenfor dette Ting. Men den Mand har Ret, som vover den Paastand, at vi i dette Land have haft mere Omsorg for de firbenede Væseners Opdræt end for de tobenedes. Det er korrekt og rigtigt, at man har ladet Kommissionens Forslag fra 1895 ligge hen uden at gøre noget ved det, medens man f. Eks. for Kvægavlens Vedkommende har skyndt sig med at faa vedtaget de Lovforslag, som de vedkommende Kommissioner have foreslaaet. Jeg skal her minde om, at medens Børnekommissionens Betænkning er afgiven i 1895, og vi først nu have Udsigt til at faa en Lov paa Grundlag af denne Betænkning, blev der i Aaret 1899 afgivet en Betænkning vedrørende vor Husdyravl, og Aaret efter var denne Betænkning's vigtigste Forslag ophøjet til Lov, og der var bevilget over en halv Million til dette Formaal. Jeg har set et Venstreblad under Forsvaret for disse Bevillinger, som Socialdemokratiet har stemt for og med Glæde har stemt for, fordi de ere af stor socialøkonomisk Betydning, sige: Ja, det er ogsaa naturligt, at der ydes store Bevillinger til Husdyravlen, thi hvad der udgives her, kommer igen med Rente og Rentes Rente. Ordføreren for Venstre, der nylig havde Ordet om dette Forslag, sagde meget rigtigt, at hvad vi her give ud, give vi ikke ud spildt eller urigtigt, men det kommer igen. Er det rigtigt, formaalstjenligt og samfundsøkonomisk at anvende mange Penge til Udvikling og Opdræt af gode Kvægracer osv., saa er det selvfølgelig af lige saa stor, ja langt større Betydning, at vi gøre, hvad vi kunne, selv med store økonomiske Ofre, for at tilvejebringe saa mange dygtige, gode, arbejdsomme, villende Mennesker for Samfundet som muligt. Om man Aaret efter, at Børnekommissionens Forslag forelaa, i Aaret 1896, havde gennemført det væsentlige af, hvad Børnekommissionen foreslog, er det min Tro, at saa vilde vi have været fri for mange af de Forbrydere, mange af de Forbryderspirer, mange af de Skøger, mange af de Voldsmænd og Bøller, som vi nu have at slaas med, og som det nu har kostet Staten alt for urimelig store Summer i den siden den Tid forløbne Aarrække at huse rundt omkring i Landets Strafanstalter og Tvangsarbejdsanstalter. Hvis vi i Aaret 1896 havde gennemført en Lov som den nu foreliggende, er jeg overbevist om, at det

vilde have kostet Staten mindre, end det har kostet i Løbet af de Aar, som ere gaaede, som Følge af, at man ingen Lov har faaet. Til Gengæld vilde man have opnaaet at skabe en Kreds af dygtige, villende Mennesker, og netop have undgaaet den Smittefare, aandeligt, sjæleligt og moralsk, som daarlige og forbryderiske Mennesker altid udsætte Samfundet for.

Danmark indtager indtil dette Tidspunkt en Særstilling indenfor den europæiske Lovgivning vedrørende Statens Omsorg for vanrøgtede og hjemløse Børn. Medens de fleste andre Lande ere komne ind paa Statsomsorg og have faaet Lovgivning, som forpligter det offentlige til at gribe ind overfor hjemløse og vanrøgtede Børn, er Forholdet dette, at vi her hjemme ere blevne staaende og have ladet det bero ved det private Initiativ. Det er ret interessant at se, hvorledes man dømmer om os i Udlandet. I et stort engelsk Tidsskrift, der beskæftiger sig med Fængselsspørgsmaal og Spørgsmaal af den Beskaffenhed som det her foreliggende, udtales det saaledes, at Danmark er det eneste Land, hvor der endnu gives Straf af Ris til Piger under 12 Aar, hvor Drengene kunne faa Ris indtil Femtenaarsalderen, og hvor Fængsel kan anvendes allerede med det 10de Aar. Men det tilføjes, at der findes heller ikke særlige Lovregler med Hensyn til Behandlingen af forbryderske Børn. Den samme Afhandling beskæftiger sig med saadanne smaa Stater som Belgien, Svejts og Holland, og paa disse Stater ofres der 5 tæt trykte Sider paa hver, medens Danmark affærdiges med 12 Linier. Vi ere dem, der ere komne senest med. I vore Nabolande, Sverige-Norge, har man allerede for et Par Aar siden, i hvert Fald for Norges Vedkommende, gennemført en Lovgivning om dette Spørgsmaal, men jeg skal, da Ordføreren for Venstre har omtalt det, ikke komme nærmere ind paa denne Lovgivning. Jeg skal dog i Parentes bemærke, at denne Lovgivning, som dog kun har virket et Par Aar eller vel rettere kun har været i Virksomhed halvandet Aar, allerede har brillante Resultater at opvise. Da det var af Interesse for mig at faa nærmere Rede paa dette, tilskrev jeg Formanden for Værgeraadsinstitutionen i Norge angaaende de Virkninger, denne Lov havde haft for Norges Vedkommende. Denne svarede tilbage, at Loven i ganske særlig Grad allerede havde vist sig at bidrage til at forebygge Forbryderspirers og Forbryderes